

445.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI
WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI:
SPRAW WOJSKOWYCH, SPRAW WEWNĘTRZ-
NYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 15. lipca 1929 r.

**o zarządzeniu wylądowania lub wstrzymania od-
lotu statków powietrznych,**

Na podstawie art. 39 ustęp ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

§ 1. Wstrzymanie odlotu statku powietrznego zarządza w obrębie lotniska użytku publicznego władza powiatowa administracji ogólnej w wypadkach:

- a) stwierdzenia niesprawności statku lub jego silnika;
- b) nienormalnego stanu pilota lub niestosowania się przez niego do przepisów bezpieczeństwa ruchu;

- c) niewłaściwego obciążenia statku;
- d) stwierdzenia braków w urządzeniach na statku, niezbędnych dla bezpieczeństwa lotu;
- e) stwierdzenia uchybień natury formalnej, a w szczególności, że księgi pokładowe, dokumenty przewozowe oraz dokumenty członków załogi nie są w porządku. Uchybienia te winny być tego rodzaju, że w zupełności uzasadniają konieczność wstrzymania odlotu;
- f) niesprzyjających warunków atmosferycznych w stopniu, zagrażającym bezpieczeństwu lotu.

Organ powiatowej władzy administracji ogólnej i zawiadowca portu są obowiązani przesać niezwłocznie swej władzy przełożonej raport z wyszczególnieniem przyczyny wstrzymania lub opóźnienia odlotu statku.

Jeżeli zarządzenie wstrzymania odlotu statku nastąpiło z przyczyn atmosferycznych, raport należy przesać władzy przełożonej tylko w razie sprzeciwu przedsiębiorstwa lotniczego przeciw zarządzeniu wstrzymania odlotu.

Poza obrębem lotnisk wstrzymanie odlotu statku powietrznego zarządzają organa służby bezpieczeństwa publicznego lub władze celne z powodu braku przepisanych dokumentów na pokładzie statku, tudzież z powodu niestosowania się członków załogi lub podróżnych do postanowień prawa lotniczego oraz do rozporządzeń, wydanych na podstawie tego prawa.

Organ, zarządzający wstrzymanie odlotu statku, obowiązany jest przesać raport z wyszczególnieniem przyczyny wstrzymania odlotu do Ministerstwa Komunikacji, odpis zaś raportu do swej bezpośredniej władzy przełożonej.

§ 2. Zarządzenie wylądowania statku wykonywa się zapomocą sygnałów, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1928 r. o sygnalizacji lotniczej i lotniczych znakach naziemnych (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 9).

§ 3. Do wydawania zarządzeń wylądowania statku powietrznego mają prawo:

- 1) zawiadowcy portów lotniczych w obrębie lotnisk użytku publicznego, jeżeli przelatującemu statkowi grozi niebezpieczeństwo wskutek nagłej zmiany warunków atmosferycznych;
- 2) poza obrębem lotnisk:
 - a) organa służby bezpieczeństwa publicznego, jeżeli statek nie stosuje się do przepisów o locie wzdłuż urzędowo wyznaczonych szlaków powietrznych.

Jeżeli statek nie zastosuje się do zarządzenia wylądowania, organa służby bezpieczeństwa publicznego powinny zawiadomić niezwłocznie drogą najkrótszą władzę najbliższego lotniska cywilnego, znajdującego się w kierunku lotu statku powietrznego, podając dokładny opis tego statku, kieru-

nek lotu i w miarę możliwości znaki rejestracyjne i szczególne znamiona,

- b) władze wojskowe w przypadkach przewidzianych w art. 31, 32, 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294),
- c) organa pełniące służbę ochrony granicy i organa służby bezpieczeństwa w przypadkach przewidzianych w art. 52 rozporządzenia, wymienionego w punkcie b.

§ 4. Jeżeli obcy statek powietrzny, nie mający prawa przylotu do Polski lub przelotu przez Polskę, znajdzie się nad obszarem Polski wskutek zabłądzenia, wywołanego mgłą, burzą, wichurą, mrokiem lub z innej przyczyny, powinien, nie czekając na wydanie zarządzeń wylądowania, dać sygnał alarmowy i wylądować natychmiast na najbliższym terenie, możliwym do lądowania.

Zarządzenie wylądowania wydają organa, wymienione w § 3.

§ 5. Jeżeli obcy statek powietrzny nie stosuje się do zarządzenia wylądowania w wypadkach przewidzianych w § 3 punkt 2 c) i w § 4 organa służby bezpieczeństwa publicznego lub pełniące służbę ochrony granicy, albo też zawiadowca portu lotniczego są obowiązani zawiadomić natychmiast, drogą najkrótszą najbliższą władzę wojskową, która ma prawo zmusić statek powietrzny do wylądowania wszelkimi środkami, znajdującymi się w jej posiadaniu.

W wypadkach, gdy zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem, albo też gdyby było widocznem, iż załoga statku rozmyślnie i w celach przestępczych nie stosuje się do zarządzenia wylądowania, organa wymienione w ustępie pierwszym mają prawo bezzwłocznego zastosowania wszelkich środków, znajdujących się w ich rozporządzeniu w celu zmuszenia statku do lądowania.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*